

O artigo 3, establece en tres apartado, os tipos de fomento do idioma galego nas actividades mercantís: a) Subvencións ás empresas que utilicen o galego no etiquetado dos seus produtos que vaian comercializarse no ámbito territorial da Comunidade Autónoma de Galicia; b) Premios e mencións honoríficas ás empresas que se distingan de modo especial no emprego do galego no etiquetado o rotulación dos seus produtos, tanto pola orixinalidade e estética do deseño como pola difusión de ideas ou valores propios de Galicia; c) Premios e mencións honoríficas ás empresas que na publicidade dos seus produtos ou servicios, realizada empregando o idioma galego, reflectan os mesmos valores sinalados no apartado anterior.

Consellería de Cultura

Orde do 18 de abril de 194 pola que se convocan subvencións á produción discográfica galega (DOG núm. 102).

A exposición de motivos desta orde deixa constancia da importancia que tivo o xenio popular na conservación da música popular a través do tempo, que chegou ata nós en forma de cántigas e doutras manifestacións musicais que conservamos, sendo a música un dos elementos identificados da nosa cultura. Grandes figuras da música seguiron componendo obras de xeito que non se chegou a perder nunca a nosa rica tradición musical. Na actualidade consérvase en soporte de disco, casete ou compacto moitas das producións musicais galegas.

A contía de cada subvención non poderá exceder a cantidade de trescentas mil pesetas, consistindo no equivalente ó 75 % do prezo de venda ó público (sen IVE).

I.5. PAÍS VALENCIÀ

Ernest GONZÀLEZ I FABRA
Tècnic de la Generalitat Valenciana

Per fi ha aparegut una disposició de caràcter general sobre l'ús de la llengua catalana en l'àmbit valencià, encara que amb el rang d'Ordre. Concretament la norma regula la senyalització de carreteres i la retolació de dependències administratives. No aporta gran cosa al que ja estava regu-

lat per altres normes de rang superior i denota una certa indefinició però, si més no, evidencia un desig d'impulsar el compliment de l'ordenament jurídic en un àmbit determinat de l'ús oficial de la llengua.

Ensenyament

Ordre de 14 de desembre de 1993 (DOGV núm. 2.181, de 10 de gener de 1994), de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual es modifica l'Ordre d'1 de setembre de 1984, de la Conselleria de Cultura, Educació i Ciència (DOGV núm. 191, de 25 de setembre), per la qual es desplega el Decret 79/1984, de 30 de juliol, sobre l'aplicació de la Llei 4/1983, d'Ús i Ensenyament del Valencià dins l'àmbit de l'ensenyament no universitari de la Comunitat Valenciana. Aquesta ordre amb un títol tan complicat té com a única finalitat la de conferir al director general d'Ordenació i Innovació Educativa l'atribució de resoldre les sol·licituds d'exempció de l'ensenyament de l'assignatura de valencià. L'ordre de 1984 preveia que les sol·licituds d'exempció serien resoltes pel conseller. La disposició s'ha motivat en la necessitat de possibilitar el recurs ordinari davant el conseller mitjançant la rebaixa del grau jeràrquic de l'òrgan de resolució atés que de no ser així l'única possibilitat de recurs seria la de la via contenciosa administrativa. No obstant, la nova norma exceptua la seua aplicació pel que fa a l'alumnat que resideix i estudia a les zones castellano-parlants del País Valencià, els quals són la major part dels sol·licitants potencials d'exempció. Així que la resolució pel director general esmentat es redueix a l'alumnat de residència temporal, espanyol o estranger, en la comunitat autònoma o que s'ha incorporat tardanament al sistema educatiu valencià.

Ordre de 4 de febrer de 1994 (DOGV núm. 2.212, de 22 de febrer), de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual es convoquen ajudes per a associacions que realitzen trobades escolars per a promoure l'ús del valencià en centres educatius que imparteixen ensenyament en valencià i en la seua corresponent comunitat educativa. Crèdit global de 6 milions de pessetes. Concedides per la Resolució de 25 de març de 1994 (DOGV núm. 2.265 de 12 de maig) de la mateixa conselleria.

Ordre de 2 de març de 1994 (DOGV núm. 2.223, de 9 de març), de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual es convoquen ajudes econòmiques per als centres docents privats concertats que imparteixen en-

senyaments de Pre-escolar/Educació Infantil i d'Educació Primària/Educació General Bàsica en valencià. S'hi destinen 20.800.000 pessetes.

Resolució de 3 de gener de 1994 (DOGV núm. 2.225, d'11 de març), del director general de l'Institut Valencià de la Joventut, per la qual s'ofereixen beques per a la realització de cursos, als països de la Unió Europea, dels idiomes anglés, al Regne Unit de la Gran Bretanya; francès, a França; i alemany a la República Federal d'Alemanya. Concedides per la Resolució de 16 de maig de 1994 (DOGV núm. 2.278, de 31 de maig) del director general de l'Institut.

Ordre de 29 de març de 1994 (DOGV núm. 2.243, de 12 d'abril), de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual es convoquen les proves per mitjà de les quals els funcionaris de carrera del cos de mestres poden adquirir l'habilitació per a l'exercici de noves especialitats, dins del mateix cos. Entre les especialitats per a les quals es convoquen les proves estan les de Llengua Castellana i Anglès.

Ordre de 29 de març de 1994 (DOGV núm. 2.243, de 12 d'abril), de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual es convoquen les proves per mitjà de les quals els funcionaris de carrera del cos de professors d'Ensenyament Secundari podran adquirir l'habilitació per a l'exercici de noves especialitats dins del mateix cos. Entre les especialitats per a les quals es convoquen les proves es troben les de Valencià, Anglès i Llengua Castellana i Literatura.

Resolució de 7 d'abril de 1994 (DOGV núm. 2.246, de 15 d'abril), de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual es resol amb caràcter provisional la convocatòria d'ajudes per a la formació contínua del professorat i formadors de llengües estrangeres d'acord amb l'Acció 1 del Programa Lingua. Convocades per l'Ordre de 10 de novembre de 1993 del Ministeri d'Educació i Ciència (BOE de 3 de desembre) i modificada per l'Ordre de 10 de febrer de 1994 (BOE d'1 de març).

Ordre de 21 d'abril de 1994 (DOGV núm. 2.262, de 9 de maig), de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual es convoquen ajudes per a la realització d'intercanvis escolars entre alumnes de centres docents de la Conselleria d'Educació i Ciència i centres privats concertats i centres educatius dels països membres de la Unió Europea. Els objectius previstos per les bases inclouen els de fomentar el coneixement de la realitat lingüística dels països membres de la Unió Europea i propiciar la formació de l'alumne en el respecte a la pluralitat lingüística i cultural.

Decret 88/1994, de 10 de maig (DOGV núm. 2.271, de 20 de maig), del Govern Valencià, pel qual s'aprova la inclusió del I Simposi de Professorat d'Educació Infantil i Primària d'Ensenyament en Valencià com a activitat susceptible de preu públic i es fixa la seua quantia.

Promoció social

Ordre d'11 de gener de 1994 (DOGV núm. 2.188, de 19 de gener; correcció d'errades al DOGV núm. 2.212, de 22 de febrer), de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual es convoquen els premis de la Generalitat Valenciana per a activitats de promoció de l'ús del valencià en les festes de la Magdalena, a l'àmbit de la Comunitat Valenciana. Adjudicats per la Resolució de 3 de març de 1994 (DOGV núm. 2.236, de 28 de març), de la Conselleria d'Educació i Ciència.

Ordre d'11 de gener de 1994 (DOGV núm. 2.188, de 19 de gener; correcció d'errades al DOGV núm. 2.212, de 22 de febrer), de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual es convoquen els premis de la Generalitat Valenciana per a activitats de promoció de l'ús del valencià realitzades per les comissions de les Fogueres, a l'àmbit de la Comunitat Valenciana.

Ordre d'11 de gener de 1994 (DOGV núm. 2.188, de 19 de gener; correcció d'errades al DOGV núm. 2.212 de 22 de febrer), de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual es convoquen els premis de la Generalitat Valenciana per a activitats de promoció de l'ús del valencià realitzades per les comissions de les Falles, a l'àmbit de la Comunitat Valenciana. Adjudicats per la Resolució d'11 de març de 1994, de la Conselleria d'Educació i Ciència (DOGV núm. 2.249, de 20 d'abril).

Ordre de 8 de febrer de 1994 (DOGV núm. 2.212, de 22 de febrer), de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual es convoquen ajudes econòmiques per als ajuntaments, mancomunitats de municipis, empreses, comerços, indústries i associacions cíviues sense finalitat lucrativa per a la realització d'activitats de promoció de l'ús del valencià. Es destina la quantitat global de 115 milions de pessetes.

Cultura

Ordre de 15 de febrer de 1994 (DOGV núm. 2.214, de 24 de febrer), de la Conselleria de Cultura, per la qual es convoca i s'estableixen les

bases per a la participació en el Festival Cinema Jove 94. Les obres poden presentar-se en qualsevol llengua sempre que porten la seua traducció, si escau, al valencià, castellà o anglés. En els apartats de realitzadors de vídeo i d'encontres de grups escolars s'exigeix que les obres siguen presentades en qualsevol llengua oficial de l'Estat espanyol.

Ordre de 7 de febrer de 1994 (DOGV núm. 2.212, de 22 de febrer), de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual es convoquen ajudes a la traducció i a l'edició d'obres literàries al valencià i del valencià a d'altres idiomes. Crèdit global de 3 milions de pessetes. Concedides per la Resolució de 2 de maig de 1994 (DOGV núm. 2.274, de 25 de maig) d'aquesta conselleria.

Ordre de 17 de febrer de 1994 (DOGV núm. 2.216, de 28 de febrer), de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual s'aproven les bases i es convoca la concessió d'ajudes de la producció editorial en valencià per a 1994. S'hi destinen 30 milions de pessetes.

Ordre de 15 de març de 1994 (DOGV núm. 2.237, de 29 de març), de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual es convoca un concurs públic per a l'adjudicació d'ajudes a la labor editorial valenciana. En qualsevol de les dues llengües oficials. Està previst un crèdit de 13 milions de pessetes.

Ordre de 12 d'abril (DOGV núm. 2.268, de 17 de maig), de la Conselleria d'Educació, per la qual es convoquen beques per a la realització de treballs d'investigació dins del Pla d'Estudis del Valencià Actual.

Toponímia i senyalització

La disposició de caràcter general sobre senyalització, a què feiem referència més amunt, és l'Ordre d'1 de desembre de 1993 (DOGV núm. 2.227, de 15 de març), de la Conselleria d'Educació i Ciència, sobre l'ús de les llengües oficials en la toponímia, en la senyalització de les vies de comunicació i en la retolació dels serveis públics en l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana.

La publicació d'una norma sobre aquest punt es feia necessària, principalment, per aclarir l'ús del català en la senyalització de carreteres, ja que la Llei 6/1991 de la Generalitat Valenciana, de 27 de març, de Carreteres de la Comunitat Valenciana, derogava tàcitament alguns preceptes del Decret 145/1986, de 24 de novembre, del Consell, com ja es comentà

en la *Crònica* legislativa del número 17 de la «REVISTA DE LLENGUA I DRET».

El criteri general de l'Ordre quant a la senyalització de vies i serveis públics és el d'atendre al predomini lingüístic de la zona (català o castellà) delimitat en la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià però amb algunes matisacions que més avall s'exposen.

Per començar, cal plantejar-se quin és l'àmbit territorial d'aplicació de la norma. El títol de l'Ordre parla clarament de senyalització i retolació «en l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana». Tanmateix, al llarg del text de l'Ordre no es torna a fer referència a aquesta delimitació quant a carreteres i pel que fa a la retolació d'òrgans i dependències administratives s'esmenta expressament com a destinataris dels preceptes l'Administració autonòmica i la local. Per tant, el problema rau en la possible aplicació d'Aquesta norma a l'Administració estatal pel que fa a la senyalització de vies públiques de la seua competència. L'Ordre de la Conselleria d'Educació i Ciència no contradiu els manaments bilingües de la Llei estatal sobre trànsit (Reial Decret Legislatiu 339/1990, de 2 de març) ni del Reial Decret 334/1982, de 12 de febrer, els dos de sobres coneguts. Més aviat es podria dir que torna a donar satisfacció a la condició prevista en aquest darrer perquè l'administració central senyalitze en les dues llengües oficials les carreteres del País Valencià. En conseqüència, sembla que l'Ordre valenciana hauria de ser observada per l'administració estatal si tenim en compte la no contradicció de la normativa estatal, que la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià preveu que la Generalitat Valenciana assumirà la direcció tècnica i la coordinació del procés de normalització de la llengua catalana i que la mateixa ordre indica que es promouran convenis de col·laboració amb la resta d'administracions públiques per al foment de la llengua pròpia en la senyalització.

En el tema de senyalització de carreteres es preveu que quan per manament legal s'haja de senyalitzar en les dues llengües oficials es donarà prioritat a la de la zona de predomini lingüístic en què s'ubique el senyal (apartat primer número 2). La Llei 6/1991 ordena que totes les carreteres han de ser retolades de forma bilingüe i que s'utilitzen tècniques de disseny tals com cartells, grafisme, color o anàlegs per diferenciar les dues versions. El Decret 145/1986, norma anterior i reglamentària, i en conseqüència derogada, regulava que serien retolades únicament en català. És una llàstima que l'ordre no siga una miqueta més explícita en el tipus de prioritat que han de tenir les llengües tot aprofitant els recursos que la llei contempla (p. ex. rètols diferenciats). Caldrà esperar encara que una resolució o unes instruccions d'un director general de la Conselleria

d'Obres Públiques, Urbanisme i Transport acabe de tancar el model de senyalització.

En definitiva, i baixant del pla jurídic a la realitat, cal dir que aquesta legislació sobre senyalització de carreteres (Lei 6/1991 i l'ordre que comentem) suposa un endarreriment en la política seguida fins ara. Pel Decret 145/1983 i les instruccions de la COPUT les vies de comunicació que són competència de la Generalitat i de les administracions locals estaven senyalitzades únicament en català —amb algunes incomprensibles excepcions—. Mentrestant, el Ministeri d'Obres Públiques incompleix sistemàticament el Reial Decret 334/1982, de 12 de febrer, ja que continua retolant les carreteres valencianes únicament en castellà malgrat que la comunitat autònoma valenciana fa ja tres anys que disposa d'una normativa que preveu el bilingüisme.

L'apartat segon de l'ordre estableix que els topònims s'usaran exclusivament en la llengua de la zona de predomini lingüístic en què es troben, independentment de la llengua usada en la resta dels elements informatius. És a dir, a tall d'exemple, en la zona catalanoparlant la senyalització d'una carretera serà bilingüe i si en aquesta senyalització s'utilitza un topònim s'expressarà en català encara que estiga dins del rètol castellà. D'igual manera, per a més dificultat en l'aplicació de la norma que tractem, el Consell continua sense fer públics els topònims valencians, els quals té plena competència per a determinar i normalitzar.

L'apartat tercer determina que en la senyalització dels noms dels municipis s'emprarà la denominació oficial aprovada pel Consell a iniciativa de l'ajuntament. Sobre el procediment d'aprovació dels noms dels municipis ja es féu referència en la *Crònica* legislativa del número 16 de REVISTA DE LLENGUA I DRET però recordem ací que els municipis valencians estan recuperant la denominació valenciana a través del procediment previst en la legislació sobre Règim Local la qual està desplegada pel Decret 58/1992 (que substitueix al 74/1984), del Consell de la Generalitat Valenciana. Per això, encara que el procés és continu encara resten municipis amb noms castellanitzats i qualsevol retolació que es duga a terme en una carretera pot esdevenir incorrecta immediatament. A més d'això, s'ha malbaratat una oportunitat de determinar com se senyalitzaran els municipis amb nom bilingüe. Si un poble té denominació oficial bilingüe, caldrà seguir el tenor literal del precepte i utilitzar els dos cada vegada (a la basca, per exemple, Elx-Elche)? O caldrà atendre el criteri general de l'Ordre i utilitzar només la forma de la zona de predomini lingüístic?

Pel que fa a la retolació del nom dels òrgans i les institucions de la Generalitat Valenciana i a la retolació interna de les seues dependències

administratives es farà únicament en valencià, tot seguint el que estableix el Decret 145/1986. Com a novetat s'explicita l'excepció que fa el Decret quant a la retolació dels ens locals castellanoparlants dient que podran retolar «almenys» en castellà les seues dependències, deixant-los d'aquesta manera la porta oberta a una solució bilingüista, que ben segur que serà totalment ignorada. Quant als ens locals de les zones catalanoparlants, l'ordre preveu que retolaran «almenys en valencià». Possiblement aquest precepte vulnera l'article primer del decret més amunt esmentat el qual disposa que la Generalitat i els ens locals de la zona catalanoparlant han de retolar en català, «a més de la retolació en castellà quan procedesca». Aquest «quan procedesca» semblava referir-se a la possibilitat que una altra norma aplicable, per raó de la jerarquia o de la competència, ho determinarà. Si pel contrari, el que s'ha intentat amb aquesta ordre és donar contingut a l'expressió «quan procedesca», evidentment s'ha traslladat la facultat de determinar quan s'ha d'usar el castellà en la retolació a les administracions locals i això contradiu l'obligació de la Generalitat Valenciana d'assumir la direcció tècnica i la coordinació de la normalització lingüística (article 34 de la LUEV).

Per altra banda, cal ressenyar que han valencianitzat la seua denominació, mitjançant Decret del Consell, els municipis següents:

Decret 256/1993, de 30 de desembre (DOGV núm. 2.190, de 21 de gener): denominació bilingüe, Monòver en valencià i Monóvar en castellà.

Decret 22/1994, de 8 de febrer (DOGV núm. 2.206, de 14 de febrer): l'Alfàs del Pi.

Decret 21/1994, de 8 de febrer (DOGV núm. 2.207, de 15 de febrer): denominació bilingüe, Xaló en valencià i Jalón en castellà.

Decret 64/1994, de 29 de març (DOGV núm. 2.241, de 7 d'abril): Alcoleja.

Decret 65/1994, de 29 de març (DOGV núm. 2.246, de 15 d'abril): l'Alqueria d'Asnar.

Decret 87/1994, de 10 de maig (DOGV núm. 2.273, de 24 de maig): denominació bilingüe, Suera en valencià i Sueras en castellà.

Funció pública

Resolució de 3 de febrer de 1994 (DOGV núm. 2.214, de 24 de febrer), de la Mesa de les Corts Valencianes, per la qual es convoca concurs-oposi-

ció per a la provisió de places oficials de gestió parlamentària de les Corts Valencianes. S'ha destacat aquesta convocatòria de selecció de personal perquè introdueix un sistema de previsió de coneixements lingüístics, per part dels aspirants, superior a d'altres convocatòries de la Generalitat Valenciana. Habitualment les proves de selecció han inclòs la fórmula de la Llei de la Funció Pública Valenciana per la qual els qui superen les proves hauran de comprometre's a realitzar els cursos d'aprenentatge de la llengua catalana que s'organitzen o, de vegades, han inclòs una prova obligatòria o voluntària de mèrit, és a dir, no selectiva. En el procés selectiu d'aquesta convocatòria es preveu que la qualificació final del concurs-oposició es determinarà per la suma aritmètica dels punts obtinguts en la fase de concurs i en la fase d'oposició. En la fase d'oposició es valoren els coneixements d'idiomes acreditats documentalment (no fa referència a quins són i si poden ser valorats els oficials de la comunitat autònoma). En la fase d'oposició hi ha un exercici de llengua catalana que no té caràcter eliminatori però que, com sembla desprendre's de la convocatòria, influirà necessàriament en l'ordre final de les qualificacions que determinarà quins són els aspirants que podran obtenir llocs de treball convocats. Aquest esquema ha estat repetit per les Corts en altres convocatòries (vegeu també Resolució de 3 de març de 1994 al DOGV núm. 2.231, de 21 de març).

Junta Qualificadora de Coneixements de València

Ordre de 15 de febrer de 1994 (DOGV núm. 2.217, d'1 de març), de la Conselleria d'Educació i Ciència, per la qual es nomena un vocal de la Junta Qualificadora de Coneixements de València.

Resolució d'11 de febrer de 1994 (DOGV núm. 2.217, d'1 de març; correcció d'errades al DOGV núm. 2.236, de 28 de març), del president de la Junta Qualificadora de Coneixements de València, per la qual es convoquen les proves per a l'obtenció dels certificats administratius de coneixements de valencià que expedeix la Junta Qualificadora de Coneixements de València.